

Forholdene, naar Officererne i denne Retning underkastes samme Betingelser som alle andre kongelige Embedsmænd; og der er jo ogsaa en tilstrækkelig Garantie deri, at Staten ogsaa fordrer et vist, ikke ubetydeligt Indskud i Enfeskassen, og desuden ogsaa sikrer de Efterladte en vis, heller ikke saa ganske ubetydelig Deel af Mandens Gage. — Jeg har saaledes kortelig berørt de Hovedhensyn, som muligviis kunde foresvæve Nogen, som Grund for det omhandlede Forbud. Der kunde vistnok, foruden det, jeg allerede har anført, indvendes meget Andet mod dette Forbud, navnlig det Ucorrecte i, at man fordrer det Samme af Personer, som have en saa forskjellig Indtægt, som f. Ex. Secondcapitainer og Secondlieutenanter. Jeg maa fremdeles bemærke, at Forbudets Ophævelse, hvis man vil kaste et Blik paa en statistisk Beregning over de Giftermaal, der indgaaes af andre i Klasse med Officerer staaende Embedsmænd, ikke kan have nogen Fare, da det vil sees, at Giftermaal i det Hele taget ikke indgaaes hyppigere, end i sig selv maa ansees for rigtigt og hensigtsmæssigt. Jeg skal ikke for Dieblisset nærmere indlade mig paa disse Punkter, men udsætte, hvad jeg forøvrigt har at sige om denne Sag, indtil der mod Forslaget maatte fremføres nogen yderligere Indvending.

Krigsministeren: Den ærede Forslagsstiller har selv, idet han indbragte Forslaget, gjort opmærksom paa Mangelen af Motiver, og henholdt sig til, at han vil imødegaae de Indvendinger, som senere maatte blive gjorte. Han har ogsaa idag fremsat adskillige Betragtninger, som kunne have Hensyn hertil; jeg troer imidlertid, at han har udeladt den væsentligste og den efter min Formening eneste Begrundelse, som kunde anføres, og den vilde han være kommen til, naar han havde stillet sig paa det humane Standpunkt og seet Sagen fra Sædelighedens Side. Da han ikke har gjort det, men holdt sig deels til at omtale Præmisserne i en forældet Lov, og deels til det oekonomiske Standpunkt, skal jeg ikke videre følge ham i den Henseende. Den ærede Forslagsstiller har imidlertid ved at indbringe sit Forslag, peget hen paa to forskjellige Hensyn, som efter hans Formening ogsaa

maatte begrunde en Ophævelse af de bestaaende Lovbestemmelser, nemlig for det Første det Billige og Retfærdige i at sætte de militære Embedsmænd paa lige Fod med andre Embedsmænd, og for det Andet, at han ikke i de forelagte Militairlove har fundet optaget nogen Bestemmelse herom. Hvad det sidstnævnte Punkt betræffer, skal jeg bemærke, at man ikke i Rettergangs-Straffe eller Disciplinarlove vil kunne finde saadanne Bestemmelser, som staae i nøie Forbindelse med Gagerings- og Pensionerings-Bestemmelserne, og som altsaa nærmest maae henhøre til det Lovforslag, der maatte blive at forelægge med Hentydning til Armeorganisationen. Jøvrigt maa jeg dog bemærke, at man vil finde i § 197 i det Udkast til en Straffelov, som er forelagt Rigsdagen, at der er foreslaaet den Straf, der maatte blive at idømme den Officcer, der indlader sig i Ægtekab, uden at have erhvervet den fornødne Tilslædelse, altsaa er dette Punkt dog ikke overset. Med Hensyn til det Billige, der kunde være i at indrømme den militære Embedsmand den samme personlige Frihed som en civil Embedsmand, da skal jeg tillade mig at bemærke, at der ikke synes at være nogen bindende Analogie mellem disse Forhold; den militære Embedsmand er nemlig i mange Henseender afhængig baade i Henseende til Dispositionen over sin Tid og tillige, om jeg saa maa sige, i Henseende til Dispositionen over sin Person, og, hvad Opholdsstedet angaaer, kan han heller ikke frit vælge det, men er udsat for pludselig at blive commanderet fra det Sted, hvor han engang har nedsat sig, til et andet Sted, hvor han heller ikke veed, om han faaer fast Ophold. Naar man altsaa sammenligner den yngre militære Embedsmand med den civile, saa glemmer man, at, naar den Civile har bosat sig paa et Sted og stiftet Familie, saa kan han indrette sig efter sine Raar og leve nøisomt, og bestræbe sig for paa anden Maade at forskaffe sig, hvad der er nødvendigt til at supplere, hvad han og hans Familie behøver, hvorimod dette ikke gælder, eller i alt Fald kun undtagelsesviis, om den Militaire; thi, da hans Tid er optagen af Tjenesten, kan han ikke paatage sig andre Forpligtelser for at tilvelebringe det Tilskud, der er nødvendigt,